

วิรัต์ฯ นิการวิศัย

การใช้สัญญาอนุญาตแบบลากเบรนน์

1. กลุ่มตัวอย่าง
  2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์
  3. การเก็บข้อมูล
  4. กระบวนการทางข้อมูล

1. กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายในการรีสบครังปีได้แก่ ครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในเขตอุตสาหกรรมเก่า สลับ ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 4,924 หลังคาเรือน (กรรมการปักครอง 2527 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) โดยตั้งเป้าหมายครัวเรือนที่ควรบ่งที่จะศึกษาร้อยละ 5 ของครัวเรือนทั้งหมดหรือ 246 หลังคาเรือน

สำหรับการสุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบผลลัพธ์ (Multi-Stage Sampling) ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมล้มและลือตกลงกับวัตถุประสงค์การวิจัยที่ต้องการศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่มีต่อป่าไม้ เนื่องจาก กลุ่มครัวเรือนที่จะได้รับการสุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัยครั้งนี้มี ได้แก่ ครัวเรือนที่ตั้งอยู่ในเขตที่มีกิจกรรมท่องเที่ยวเต้นยืด และครัวเรือนที่ตั้งอยู่ในเขตที่มี กิจกรรมท่องเที่ยวไม่เต้นยืด เขตที่มีกิจกรรมท่องเที่ยวเต้นยืดพบว่าเต็มไปด้วยร้านค้าและบังกาโล และในทางกลับกันเขตที่มีกิจกรรมท่องเที่ยวไม่เต้นยืดจะมีธุรกิจท่องเที่ยวตั้งกล่าวประชากรอยู่เบาบาง จากการสังเกตการณ์ของผู้วิจัยพบว่ากิจกรรมท่องเที่ยวในบริเวณป่าไม้บ้านมีได้ประมาณอยู่หัวเขา หากแต่หากกลุ่มนักท่องเที่ยวบุกเข้ามายังป่าไม้ในบริเวณนี้จะต้องเดินทางไกลเป็นระยะทาง 90-95 กิโลเมตร ที่สำคัญทางธรรมชาติเป็นตัวกำหนดค่าตัวแปรการหนี้ในการกล่าวเป็นแหล่งท่องเที่ยว ของบริเวณใด ๆ ส่วนยังคงต้องในการ เก็บข้อมูลนั้นจะกระทำการ เป็นส่วนยังต้อง ศึกษา

ขั้นที่ 1 จากการสำรวจเบื้องต้นพบว่าห้องที่ต่าง ๆ ในบริเวณเกษตรลุมพินีได้รับอิทธิพลจากกิจกรรมการท่องเที่ยวแตกต่างกันไปสังเกตกล่าวข้างต้น ดังนี้เพื่อความถูกต้องและเหมาะสม ในการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ จึงเลือกตัวอย่างโดยการลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มาจำนวน 5 สำบล กล่าวคือห้องที่ได้รับอิทธิพลจากกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ค่อนข้างไม่ค่อนข้าง บันไดแก่ ผ่านล่อจ่างทอง แม่น้ำ บ่อผุด มะเร็ต และสำาลลีปะน้อบ

ขั้นที่ 2 หลังจากได้สำาลลีตัวอย่างมาแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือเลือกหมู่บ้านตัวอย่าง โดยการลุ่มแบบเจาะจง เช่นเดียวกันและได้หมู่บ้านตัวอย่างมาจำนวน 14 หมู่บ้าน ซึ่งมีจำนวนห้องคืน 1,688 ครัวเรือน สรุราบประมาณในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 หมู่บ้านตัวอย่างในเขตอุทยานแห่งชาติเกษตรลุมพินีจำนวน 14 หมู่บ้าน 1,688 ครัวเรือน

หน่วย: ครัวเรือน

สำบล	เขตที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเด่นชัด		เขตที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวไม่เด่นชัด	
	หมู่ที่	จำนวนครัวเรือน	หมู่ที่	จำนวนครัวเรือน
อ่างทอง	3	353	1	102
แม่น้ำ	1	170	4	98
บ่อผุด	2	63	1	145
	3	101	4	93
	5	102	6	106
มะเร็ต	4	92	3	65
ลีปะน้อบ	1	93	2	105
รวม		974		714

หัวข้อที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญการสุ่มแบบระบบ (Systematic Sampling) ซึ่งจะได้
ครัวเรือนตัวอย่างในทุกชั้นศักดิ์ที่ 10 ครัวเรือน ครอบคลุมเป้าหมายที่วางเอาไว้จำนวน
246 ชุด

หัวข้อที่ 4 สำหรับอันดอนกลุ่มค้ายี่ห้อ ผู้เชี่ยวชาญครัวเรือนตัวอย่างที่แตกเป็นตัวอย่าง
ในการศึกษาครั้งเดียวล้ำมือแบบอัตราส่วนตัวอย่างแบบอัตราส่วน (Proportional Stratified Sampling)
โดยแบ่งสัดส่วนไปตามกลุ่มอาชีพ ชนิดแก่ กลุ่มบริการ กลุ่มการค้า และกลุ่มเกษตรกรรม
เป็นอัตราส่วนร้อยละ 60 20 และ 20 ตามลำดับ ตัวรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนครัวเรือนตัวอย่างในห้องที่บ้านที่มีเวลาเก็บตัวอย่าง จำนวนประชากร

ศ่าบล	เขตที่มีภาระหนัก เที่ยวเด่นชัด			เขตที่มีภาระหนัก เที่ยวไม่เด่นชัด		
	กลุ่มบริการ	กลุ่มการค้า	กลุ่มเกษตรกรรม	กลุ่มบริการ	กลุ่มการค้า	กลุ่มเกษตรกรรม
อำเภอ	31	10	10	9	3	3
เมือง	15	5	5	8	3	3
บ่อผุด	23	8	8	30	10	10
มะเร็ง	9	2	2	6	2	2
ลีปะห้อย	8	3	3	9	3	3
รวม	86	28	28	62	21	21
	142			104		

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้สร้างได้ใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลดังนี้

- 2.1 สำรวจและเอกสารสิ่งที่คงทึ้งจากหน่วยงานภาครัฐบาลและภาคเอกชน
- 2.2 แผนที่เกษตรล้มยุบ มาตราส่วน 1:3,000 ของสำนักงานสต๊อกแห่งชาติ สำนักนายก-รัฐมนตรี
- 2.3 แผนที่อำเภอเกษตรล้มยุบ มาตราส่วน 1: 50,000 ของกรมแผนที่ทหาร กระทรวงกลาโหม
- 2.4 แผนที่ลูกพาการาใช้ที่ตั้งในบริเวณเกษตรล้มยุบ มาตราส่วน 1: 50,000 ของกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 2.5 แผนที่อุทยานกีบกาลเกษตรล้มยุบ มาตราส่วน 1: 100,000 ของกองฯ ราชภัฏการล้วนท้องถิ่น กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
- 2.6 แผนที่ทางหลวงแผ่นดินในเขตอุทยานกีบกาลเกษตรล้มยุบ มาตราส่วน 1: 50,000 ของแขวงการทางลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา เขตการทางน้ำกรุงศรีธรรมราช กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม
- 2.7 แบบสอบถาม เพื่อการล็อบถ่านประปากรช่างชาวเกษตรล้มยุบ ตามวัสดุประจำลังค์และล้มมติฐานการธุรกิจ
- 2.8 สเต็ริโอสโคป
- 2.9 เครื่องมือวัดระยะทางในแผนที่
- 2.10 ภาพถ่ายทางอากาศ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้สร้างได้ทำการเก็บข้อมูลประจำปัจจุบัน และทุติยภูมิ ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยได้มาจากการแหล่งที่มาหลาย ๆ แห่งด้วยกัน (ตารางที่ 3) ที่เก็บรวบรวมข้อมูลในการดำเนินการธุรกิจ (แผนภูมิ 1) ทั้งมีรายละเอียดต่อไปนี้

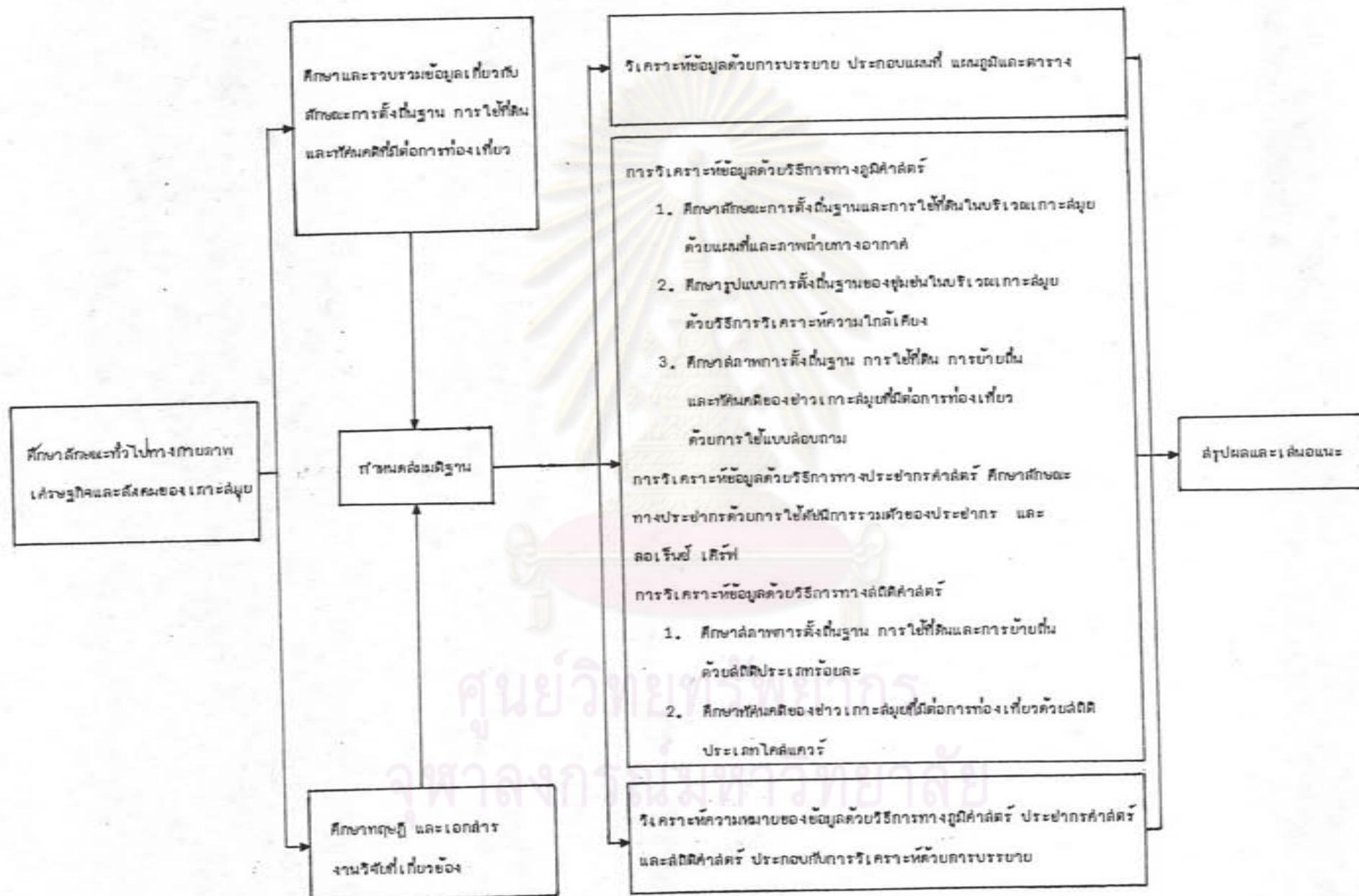
- 3.1 การสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ เพื่อสำรวจลูกค้าในการวางแผน

- 3.2 การศึกษาค้นคว้าจากเอกสารงานวิจัยและรายงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลที่มีฐานในการวิจัย
- 3.3 การสำรวจภาคลุ่มน้ำและแปลงพืชที่ทางอากาศ เพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับสภาพน้ำที่ตั้งของชุมชน ตลอดจนการใช้ที่ดินเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวของชาวເກາະ
- 3.4 การเก็บข้อมูลลุ่มน้ำ โดยการสัมภาษณ์ ตามแบบล้อบatham คุณภาพหรือร่างไว้เพื่อการทดลอง (Pre-test) พร้อมทั้งปันสักข้อบกพร่องของแบบล้อบatham เพื่อการแก้ไข
- ในโอกาสต่อไป
- 3.5 การเก็บข้อมูลลุ่มน้ำ โดยการสัมภาษณ์ตามแบบล้อบatham ที่ได้ระบุไว้แล้ว ไปสัมภาษณ์ประชากรกลุ่มตัวอย่างชาวເກາະลุ่มน้ำที่มีอาชีพเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยว ตามที่กลุ่มตัวอย่างไว้จำนวน 246 ชุด หัวนี้เพื่อเตรียมข้อมูลที่ใช้คาดคะบภาพร่องของบุคคล
- 3.6 การวัดระยะทาง ในแผนที่ระหว่างตัวแทนที่ตั้งของชุมชน

ตารางที่ 3 แหล่งที่มาและประเภทของข้อมูลที่นำมาใช้ประกอบการวิจัย

แหล่งที่มาของข้อมูล	ประเภทของข้อมูล
กรมภัณฑ์ที่ดิน	สถิติเกี่ยวกับลักษณะการใช้ที่ดินในเขตເກາະลุ่มน้ำ
กรมการค้าลุ่นา	สถิติเกี่ยวกับการใช้ที่ดินเพื่อค้าลุ่นกิจในเขตເກາະลุ่มน้ำ
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	สถิติเกี่ยวกับการใช้กระแสไฟฟ้าในเขตເກາະลุ่มน้ำ
บริษัท ลังกหลวงร จำกัด	สถิติเกี่ยวกับเนื้อที่ลุ่นแม่น้ำบินເກາະลุ่มน้ำ
สำนักงานอ้าເກອເກາະลุ่มน้ำ	สถิติเกี่ยวกับการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรในเขตເກາະลุ่มน้ำ
สำนักงานอ้าເກອເກາະลุ่มน้ำ	สถิติเกี่ยวกับการใช้ที่ดินเพื่อการศึกษาในเขตເກາະลุ่มน้ำ
สำนักงานอ้าເກອເກາະลุ่มน้ำ	สถิติเกี่ยวกับเชื้อป่าในวันในเขตເກາະลุ่มน้ำ
สำนักงานอ้าເກອເກາະลุ่มน้ำ	สถิติเกี่ยวกับจำนวนประชากรในเขตເກາະลุ่มน้ำ
สำนักงานอ้าເກອເກາະลุ่มน้ำ	สถิติเกี่ยวกับจำนวนที่ฟักแร่ในเขตເກາະลุ่มน้ำ
สำนักงานอ้าເກອເກາະลุ่มน้ำ	รายละเอียดเกี่ยวกับถูกกฎหมายท่องเที่ยว ทรัพยากร การท่องเที่ยว การคมนาคม และตลาดการค้าท่องเที่ยวของເກາະลุ่มน้ำ

แผนภูมิ 1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิธีบ

4. การนวัตกรรมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การตรวจสอบความถูกต้องและความแฝงความเท็จของข้อมูล เมื่อรวมรวมข้อมูลจากภาคลั่นนามได้ครบตามจำนวนที่ต้องการแล้ว ผู้วิศว์จะต้องนำข้อมูลมาตรวจสอบล่วงหลังเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ซึ่งจะใช้เปรียบและตัวอย่างคู่มือลงรหัส โดยปรับปรุงข้อมูลให้อยู่ในระดับข้อมูลประเภทกลุ่ม (Nominal) ประเภทช่วง (Interval) และประเภทต่อ率 (Ratio) ทั้งนี้เพื่อความลับของการนับ

4.2 การประมาณผลข้อมูล หลังจากนี้ไปคัดสรุปเปรียบและลงรหัสข้อมูลแล้ว ก็นำข้อมูลทั้งหมดนี้ไปป้อนกีกผลโดยวิธีการเดาปั๊บ และประมาณผลตัวบัญชีคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS^x (Statistical Package for the Social Science)

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลตามลักษณะที่ต้องการโดยใช้สักการทางลิตติค่าลัตร์และภูมิค่าลัตร์ ดังต่อไปนี้คือ

4.3.1 ลิตติเบื้องต้นสำหรับการอธิบายข้อมูลทั่วไป คือตัวร้อยละ (Percentage) มัธยมเลขคณิต (Arithmetics Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation);

4.3.2 การทดสอบไฮสแควร์ (Chi-square) เพื่อศึกษาที่คุณคิดของประชากรกลุ่มที่ต้องการที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว

4.3.3 การวิเคราะห์หารูปแบบการกระจายของชุมชน โดยใช้สักการวิเคราะห์ความใกล้เคียง (Nearest-Neighbor Analysis) (Clark & Evans, 1954) ซึ่งใช้วิธีคำนวณที่เรียกว่า R-scale และ เมื่อหาค่า R-scale ได้แล้ว จึงนำค่าที่ได้มามาคำนวณรูปแบบ (Pattern) ดังต่อไปนี้

ค่า 0.00 - 0.70 การกระจายแบบสัดกลุ่มเป็นกระชาก

ค่า 0.70 - 1.40 การกระจายแบบลุ่ม

ค่า 1.40 - 2.14 การกระจายแบบสัมมาร์เร่อ